

Hi ha molta consanguinitat entre ells i aleshores tenen més risc de malalties. Caldria fer un sanejament amb mascles nous”

Jordi Vendrell. RAMADER

Govern és l'adequada per al benestar dels braus.

PUNT DE VISTA EXPERT Diverses fonts de l'Administració, consultades per aquest setmanari, han declarat que, de moment, no poden donar més detalls sobre la futura gestió de l'illa. Només hi ha tres punts clars: el Govern se'n farà càrrec a través d'una empresa externa, els alimentaran i cuidarà la pastura i, molt probablement, els esterilitzarà. Per tal de donar una mica de llum a totes aquestes qüestions, L'EBRE ha comptat amb l'opinió de l'especialista Jordi Vendrell, veterinari expert en activitats taurines.

Vendrell, que porta més de mitja vida estudiant la figura dels braus, té clar que l'illa fa anys que arrossega un problema important. **“Segons la versió oficial, a principis de segle es van desallotjar tots els animals menys dues vaques. Es creu que una d'aquestes estava prenyada i, a partir d'aquí, es va originar el ramat que habita l'illa: gairebé vint animals. Segons aquesta explicació, doncs, tots els braus han sortit de la mateixa sang i, per tant, hi ha molta consanguinitat entre ells”,** ex-

plica el veterinari, que apunta que això **“comporta un risc elevadíssim de malalties congènites i de problemes sanitaris propis de la consanguinitat. I, a més, els fan més susceptibles a altres malalties”**. Apunta que reduir aquests nivells de consanguinitat és bàsic per garantir-los un futur sa. **“Seria bo esterilitzar els mascles que hi ha ara, i introduir-ne de nous per tal de fer un sanejament de sang. Moltes ramaderies ho fan, i això significa salut per al ramat”**, relata Vendrell. Deixa intuir que si es vol garantir la continuïtat i la salut dels animals a l'illa és l'única opció: **“Si s'esterilitzen tots i no se n'introdueixen de nous, la colònia de braus desapareixerà, i si no s'esterilitzen, la consanguinitat seguirà augmentant”**.

En cas que, finalment, l'Administració es decideixi a esterilitzar part del ramat, Vendrell adverteix que no es tracta d'una operació fàcil. **“S'ha de fer d'una forma estudiada i, sobretot, segura: tant per als animals com per a les persones encarregades de fer-ho. Castrar un animal en un indret on hi ha altres animals pot ser perillós per al veterinari, per tant, cal introduir mesures de seguretat, limitacions espacials fins i tot instal·lacions: algun tipus de tancat per tal d'aïllar l'animal que s'ha de castrar de la resta del ramat”**. El procediment acostuma a passar per adormir l'animal, anestesiant-lo, i procedir amb la intervenció.

Un altre dels punts que, segons Vendrell, s'hàn de solucionar és la càrrega ramadera. **“L'illa no té la capacitat d'alimentar naturalment a tants animals: veig difícil que puguin gaudir d'una alimentació adequada, com ho fan els animals de ramaderies”**, segueix el veterinari. El terreny de l'illa, d'unes 20 hectàrees, és més aviat àrid i poc productiu. A més, no totes les 20 hectàrees són vàlides per sembrar o garantir pastura. **“El sòl de l'illa, aïllat de tot, no té res a veure amb els prats de pastura que estem acostumats a veure”**, afegeix, recordant que l'esperança de vida d'aquest tipus d'animals acostuma a ser d'entre 12 i 15 anys. Conclou que cal replantejar-se si s'ha de reduir el nombre d'animals. ■